

Carl Michael Bellman, Salm nr. 11

Öfwer Evangelium på första sömdagen i Adventet. Math. 21

Musik Henrik Bøggild

Wi se i dag en Man som — Her - rans folk be - bå - dar Ny frögd hwart steg han

Wi se i dag en Man som — Her - rans folk be - bå - dar Ny frögd hwart steg han

går; Med mil - da ög - na - kast han Zi - ons dot - ter skå - dar. Och sig för brö - stet slår. Klädd

går; Med mil - da ög - na - kast han Zi - ons dot - ter skå - dar. Och sig för brö - stet slår. Klädd

12 i en rin - ga — drägt af nöt - ta, slit - na trå - dar, Han werl - dens dyr - kan får.

i en rin - ga drägt af nöt - ta, slit - na trå - dar, Han werl - dens dyr - kan får.

2) Bese! hwad törnig wäg des helga fötter taga,
Hwad styng dem förestår.
Ej mer til Davids Borg de öfwer Kidron draga,
Men gå de röda spår,
Der offren fördes fram at tagas utaf daga,
Och nattens fasa rår.

3) Wid Oljobergets fot han några stunder hwilar,
Och sänder ut sitt båd;
Des syn af tårar skym, kring hjertat blodet ilar
Med mildhet, ångst och nåd,
Bekymrad i sin själ at bryta dödens pilar,
Fullborda Himlens råd.

4) Nu sina portar stält Jerusalem uplåter,
Tar mot sin Kung och lag;
Judinnan niger djupt, den rörda Juden gråter,
Och böjer knän i dag.
I oskuld barnen le, alt folket bugar åter
Med löjen och behag.

5) Men ack! hwad dyrbart wärf, hwad höghet, glans och ära
Man i din ringhet ser?
Jerusalem blir glad - De löf och qwistar skära,
Och frögdas mer och mer;
Strö blommor på din wäg, på wägen klädren bära
Och falla för dig ner.

6) En ropar Davids Son! En annan Hosianna!
 Wälsignad ware han!
 Bådde som gå förut, desom i trängslen stanna,
 Och alt hwad skönjas kan.
 Alt med en helig lust tycks blod och bröst bemanna,
 Och muntra opp hwaran.

8) Nog är det hört ur skyn, hwad Gud och jord behagar,
 Med ängla-röst, och ton,
 Och nog Propheterna med längtan natt och dagar
 Bebådat din Person.
 Men folket wilse far om dig och dina lagar,
 Ditt Rike och din Thron.

10) Så sucka nu i dag, du bittra mänskjo-slägte,
 Fäll tårar, märk och lär!
 Åt den, som Juda folk en bräcklig spira räckte,
 Han werldens Konung är.
 Lät wid hans Intågs-fäst oss alla bli upväckte
 Til längtan och begär.

7) Hwad undran för vår syn, et kungligt intåg finna
 Med armod och beswär,
 Se et föraktligt djur, och hur en trög åsninna
 Vår Gud och Herre bär.
 Hur barnen höjas opp, hur tusen ögon rinna,
 Och jorden rolig är.

9) Här war ej jordens guld ditt öga wille söka,
 Nej söka själar opp.
 Du kom med nåd och magt Guds Rike at föröka,
 Och frögda lifwets lopp.
 Men de som böja knän, snart spjut och lantsar kröka
 Uti din helga kropp.

11) Träd in uti vår själ, som du i Templet träder
 Opp i Jerusalem!
 Drif blindhet från vår syn! gör at dit ljus oss gläder!
 Och mörksens böljor dämm!
 Lät suckar i vårt bröst ej skingras som et wäder!
 Vår hjertas klippta klämm!

12) Wi wänta et Advent, då du dig skall förklara
 I majestätlig syn.
 En härlighet uptänd af Ljusets ängla-skara,
 Kring sol och wattubryn.
 Det rätta Lifsens land skall ses och öpnadt wara,
 Och lif och död i skyn.